

Christine d'Abo

30fülledt
nap

Hosszú éveken át Alyssa csak
az emlékeivel bújik ágyba.
De vajon készen áll-e arra,
hogy az álmaiban ébredjen fel?

Sokan egész életükben várnak arra, hogy megtalálják a lelki társukat. De Alyssa Barrow sorsa máshogy alakul. Ő tizenkilenc évesen ismerkedik meg Robbal, és mind a ketten készen állnak arra, hogy boldogan éljenek, amíg... Rob beteg nem lesz. Utolsó napjainak egyikén Rob arra biztatja feleségét, hogy ne dobja el magától a boldogságot vagy az élvezetet. Egy különös ajándékot ad neki, egy szexjátékot, amellyel arra bátorítja Alyssát, hogy ha itt az idő, lépjen túl a kapcsolatukon. Harminc kártyát hagy feladatokkal, harmincnapnyi élvezetes tanáccsal.

Most, két évvel később, amikor Alyssa találkozik szexi és dögös új szomszédjával, Harrison Kemppelel, elkezd azon gondolkodni, hogy lehet, végre elérkezett az idő, hogy továbblépjen...

Harrison a nők megtestesült álma kidolgozott testével és édes mosolyával. Alyssa összeszedve minden bátorságát, mesél neki az elhanyagolt kártyákról, és megkéri rá, hogy segítsen a felfedezésben. Ez olyan kívánság, amit Harrison boldogan teljesít. A férfi tapasztalt érintése és forró csókjai életre keltik Alyssát. De az annyira nem is ártatlan játszódás hamarosan mélyebb kapcsolattá alakul, és Alyssa ráébred, hogy nemcsak a szexre áll készen, hanem a szerelemre is.

PASSION
VÁLOGATÁS

Christine d'Abo

neve alatt már több mint negyven mű jelent meg. Imád edzeni, erre az időre abbahagyja az írást azért, hogy a testét is formában tartsa. Ha éppen nem nindzsaként rejtőzködik a pincéjében, akkor a családjával és két kutyájával tölti az idejét.

Tudj meg többet a sorozatról:

www.christinedabo.com

[www.Facebook.com/PassionValogatás](https://www.facebook.com/PassionValogatás)

„Tökéletes azoknak, akik egy csodásan megírt, mélységgel teli és igazán tüzes olvasmányra vágnak.”

Library Journal

„Biztosan minden olvasóját el fogja kápráztatni d’Abo képzelőereje, és hogy milyen könnyedén emeli be az erotikát ebbe az érzékeny könyvbe. Alyssa összetett karaktere szerethető és szórakoztató. Ugyanakkor inspiráló az a karakterfejlődés, ahogy félelem nélkül egy olyan nővé változik, aki saját maga akarja irányítani szexuális kielégülését. Perzselően szexi, arcpirító olvasmány.”

RT Book Reviews

„Jól megformált és magával ragadó karaktereket ismerünk meg a 30 füledt napban. A könyv komoly témát dolgoz fel empátiával és könnyed humorral. A romantika rajongói boldogan fogják belevetni magukat ebbe az édesen tüzes utazásba.”

Publishers Weekly

„Zavarba ejtő, de szívet melengető és érzelmes. A 30 füledt nap felfedezi az újrakezdés fájdalmát és örömét. Megmutatja nekünk, merre is vezet egy kis bátorítás, egy apró, merész lépés.”

Amazon

„Szexi, vicces és mély érzelmekkel teli olvasmány. Bravó!”

J. Kenner, az Édes
kis hazudozó szerzője

PASSION
VÁLOGATÁS

Christine d'Abo

30fülledt
nap

— részlet —

1. fejezet

Szóval, az a helyzet, ha megözvegyülsz harmincöt éves létedre, az embereknek fogalmuk sincs, hogyan reagálnak. A házaspár barátaink továbbra is áthívtak a kerti sütögetésekre és házibulikra, de a beszélgetések mindig a kínos terepre tévedtek. *Ó, de jól nézel ki! Nem is látalak, mióta Rob... a temetés óta. Levágattad a hajadat?*

Pár egyedülálló barátunk is próbált bevonni az életébe. De igazán hozzájuk sem illettem már. Miközben ők buliztak és kocsmatúrákra indultak, hogy megtalálják a tökéletes párjukat, én automatikusan Robhoz mértem minden férfit. *Már* nem kerestem a másik feletem. Én rá-találtam, aztán elveszítettem.

Özvegynek lenni egyáltalán nem olyan, mintha elváltam volna. Igazán boldog voltam a házasságomban, teljesen kielégített, hogy rendszeresen szeretkezhettem az én csodálatos férjemmel. Ezután általában kihűlt pizzát ettünk az ágyban, és hokimeccset néztünk. Ennél többre nem is vágyhattam volna az életben.

Ő volt az, akit igazán akartam.

A rák meg bekaphatja.

Ennek eredményeképpen egyre többször és többször maradtam egyedül. Nem mondhatnám, hogy ez rossz dolog. Tizenkilenc éves korom óta együtt jártam Robbal,

és már jóval azelőtt barátok voltunk, hogy elkezdtünk volna randizni.

Együtt nőttünk fel, ugyanazok a dolgok érdekelték minket, hasonló dolgoktól féltünk. Basszus, tudtunk úgy is beszélgetni egymással, hogy csak belső poénokat pufogtattunk, majd hangosan röhögtünk, és senki sem értette a szobában körülöttünk, hogy miről is van szó. Az, hogy Rob egy csapásra eltűnt mellőlem, belekényszerített abba, hogy magányos páratlan entitás legyek a megszkott páros helyett.

Furcsának hatott, hogy egyedül vagyok. Rob már két éve meghalt, és még mindig azon kaptam magam, hogy néha felé fordulok, hogy súgjak neki valamit. Bár ez az elmúlt hónapban egy kissé kevesebbszer fordult elő. El sem tudom mondani, mit is éreztem ezzel kapcsolatban. Lehet, hogy büntudatom volt? Ó, istenem, igen! De tudtam, hogy ez azt jelenti, hogy végre elkezdtem továbblépni. Senkinek sem beszéltem a bennem zajló változásról. Az elmémben elvonultam egy csendes zugba, kevesebbet beszéltem, de jobban megfigyeltem a körülöttem zajló dolgokat. Minden más lett. Azt hiszem, inkább kényszerűségből lettem más, nem igazán én akartam változni.

Nagyon jól tudtuk előre, hogy Rob ideje lassan lejár, ezért az életének utolsó hónapját azzal töltöttük, hogy kiélvezzük egymás társaságát. Az egyik tengerparti túránkon adta a kezembe A Borítékot.

– Ez micsoda? – Az ujjaimon kiütkezött a pára az óceán fuvallatától és ragacsos lett a jégkrémtől, amit ezelőtt ettem. – Ha ez valami búcsúlevél, akkor nem fogom elolvasni.

Rob elvigyorodott.

– Nem, semmi csöpögős! De igen, akkora írtam, amikor már nem leszek.

– Rob...

– Lyssa, kérlek, hallgass meg! Megígérem neked, hogy nem az, amire gondolsz. – Kifújta a levegőt beesett arcán. – Hány pasival feküdtél le eddig? – A tengeri szellő meglegyintette az ingét, a napfénytől még jobban csillogott barna szeme. Ha még maradt volna haja, akkor bizonyára a homlokát simogatta volna. A szívem sajgott, annyira szívesen beletúrtam volna még egyszer a hajába. – És ha most azt fogod mondani, hogy többel, mint egy, akkor sem leszek mérges.

– Ne legyél seggfej! Tudod, hogy te vagy az egyetlen pasi, akivel valaha lefeküdtem. – Erről sokat beszélünk a házasságunk előtt. Rob egy kissé aggódott azzal kapcsolatban, hogy esélyem sem volt kiélni magam. Valamiért úgy gondolta, hogy hamarosan meg fogom őt unni, mert sosem randiztam mással, esetleg egyenesen gyűlölni fogom érte, hogy elvette tőlem ezt a lehetőséget.

Tiszta hülye.

– Pont erről beszélek. – Megfogta a kezem, és bele nyomta a borítékot még egyszer. – Ne nyisd ki, amíg készen nem állsz! Basszus, lehet, hogy sohasem akarod majd kinyitni. Csak... – Megszorította a kezem, de első alkalommal nem bírt a szemembe nézni. – Tudom, hogy azt mondtad, nem hiszed, hogy akarnál valaha is mással lenni.

– Nem is. – A gondolattól is felfordult a gyomrom.

– Bébi, nem kellene egyedül maradnod. Túl sok kedvesség és szeretet rejtőzik benned. A gondolattól is rosszul vagyok, hogy egyedül kell maradnod, és nem lesz veled senki, akivel megoszthatod mindezt. Ismerlek. El fog jönni majd az a pont, amikor készen állsz majd arra, hogy tovább lépj.

– Nem.

– Tudom, hogy most büntudatod van emiatt. És a lehető leghosszabb ideig lesz társad ez az érzés, azt fogod hinni, hogy neked aztán nincs szükséged senkire. De az-

tán majd történik valami. Megpillantasz valakit, és a csodás fejecskédben megszületik a gondolat, hogy *micsoda segged van, haver* és ennyi. Majd sírsz egy kicsit, de később rájössz, hogy ez azt jelenti, készen állsz.

– Ne már, nem is fogok sírni! – Mert ez nem fog megtörténni. Sohasem. – Egy jó seggen tuti nem.

Felnevetett, és végre a szemembe nézett.

– Sírni fogsz, de aztán majd eszedbe jut ez a beszélgetés, és tudni fogod, hogy igazam volt. Szóval, most előre mondom, hogy *megmondtam*. És akkor majd fogod ezt a borítékot, és kinyitod.

– Rob...

– A szexről van benne szó.

Csak álltam ott tágra nyílt szájjal.

– Micsoda?

– Csak néhány gondolat a szexről a halálom utánra. Hogy visszatérj a ringbe. Hogy szembe tudj nézni vele. Ilyesmi.

Még nem álltam készen arra, hogy elképzeljem az életemet nélküle, arra meg végképp nem, hogy mással is szexelni akarjak.

– Nem akarok többet erről beszélni. Komolyan, fogd be, vagy tényleg meg foglak ütni!

– Oké!

De nem engedte, hogy elfeledkezzek a borítékról. Próbált még beszélni róla, de mindig félbeszakítottam. Én bedobtam egy adag papír közé a szekrénybe, de csak visszamászott a fésülködőasztalomra. Aztán bekerült a régi iratok közé, de végül újra megjelent az asztalomon. A kukából visszaugrott a pultra. Folytathattuk volna még a játékot, de Rob állapota rosszabbra fordult, így többé nem törődtem borítékokkal és azok tartalmával.

A rák nyert.

Én meg hirtelen egyedül maradtam.

Elsőre nem volt annyira szörnyű, mint amilyenek gondoltam. Sokat gondoltam Robra, elképesztően hiányzott az első év nagy részében, de sikerült élnem, dolgoznom, kimozdulnom. Mondjuk, inkább robotmódra kapcsoltam, és nem igazán éltem. Aztán annyit sírtam, amennyit sosem gondoltam volna. A mellkasom sajgott, a gyomrom fájt. Amikor épp nem betegnek éreztem magam, az elmém vándorútra indult. Nem tudtam tettetni, hogy bármire is tudnék figyelni. A barátaim és a kollégáim sosem hívtak fel, hogy eltereljem a figyelmemet.

Aztán kiemelkedtem a sötétségből, és újra élni kezdtem. Továbbra is hiányzott Rob, naponta gondoltam rá, de lassan enyhült a mellkasom szorítása. Ekkor érkezett meg a büntudat. Legalább Rob előre jelezte, hogy így fog történni.

Egy ideig nem mentem el a barátainkhoz. Lassan egyes számban utaltak rám – Alyssa –, nem többes számban – Rob és Alyssa. A könnyedségükre haraggal válaszoltam, utáltam őket, hogy ők továbbra is párban éltek. Hogy az ő életük nem omlott össze az engedélyük nélkül. Mosolyogtak, nevettek, én meg csak üvölni akartam rájuk.

Így inkább át se mentem.

Ez jót tett. Képes voltam újra levegőt venni, sírni, üvölni, és végül az agyam hozzászokott a helyzethez. Újra nyithattam a külvilág felé, már nem jelentettem veszélyt a boldog párokra.

Egyetlen dolog, ami segített, hogy kicsit megváltoztassam a napi rutinomat, hogy átrendeztem a lakásunkat. Újrafestettem a falat és új képeket pakoltam ki. Olyanokat, amiket Rob utált volna. Én magam sem voltam annyira odáig értük, de elérték a céljukat. Elkezdtem új kávézóba járni, ami pár utcával távolabb esett a lakásunktól. Új embereket láttam útközben, és meg kellett tanítanom az új kiszolgálónak, Lennek, hogyan készítse el a kávé-

mat. Rámosolyogtam az utcazenészre, aki mindig ugyan-
azt a három dalt játszotta.

Mire elérkezett a június, a feszültség lassan legördült a vállamról. Majdnem két évembe telt, de most először éreztem azt, hogy rendben leszek.

Aztán megtörtént a csoda.

Egy új férfi költözött az épületbe.

A lakóházunkat egy régi iskolából alakították át, így minden egyes lakásban három átépített osztályterem helyezkedett el. Rob imádta, hogy működő ivókút volt a bejárati ajtónk előtt. Vicces osztályneveket adtunk a lakásoknak. Mi lettünk az angol részleg, mert annyi könyvünk volt. Mr. és Mrs. Le Page a francia részleg, a Chin családhoz a háztartástanóra tartozott, és így tovább. Az új srác a turizmus részleghez csatlakozott, a lakása egy céghez tartozott, akik a városon kívül élő alkalmazottaknak adták ki a helyet hosszabb kiküldetések idejére. A folyosó végén helyezkedett el, pont szemben a lakásunkkal.

Vagyis az *én* lakásommal.

A pasinak ráadásul jó segge volt.

Erről meggyőződhettem, hiszen az első alkalommal épp előrehajolt, és egy hatalmas dobozt taszigált be az ajtón. A farmer megfeszült a fenekén, ahogy hosszú lábával próbálta betolni a súlyt. Fogalmam sincs, milyen hosszasan állhattam ott, de nem zártam be az ajtómat, így bizonyára érzekelte, hogy bámulom. Hátranézett a vállá felett, és elmosolyodott.

A testem megremegett. Még a körülöttünk feszülő távolságban is éreztem tekintetének erejét.

Aztán meghallottam Rob hangos nevetését az elmém-
ben, azt a gúnyos-félét, amit akkor hallatott, amikor épp megnyert egy vitát. Be kellett mennem a lakásba, mielőtt még nagyobb hülyét csináltam volna magamból. Intetem a srácnak, majd azonnal keresgélni kezdtem a kul-

csomat. Tudtam, hogy ő is engem néz, ami az ajtónyitás egyszerű feladatát hirtelen baromi nehézé változtatta. Kattanás, nyitódás, csapódás, és én máris biztonsággal belülré kerültem. A homlokomat az ajtónak nyomtam, és elgondolkoztam azon, mennyi a valószínűsége annak, hogy meghaljak a szégyentől. A jelenlegi állapotomból kiindulva ez negyven százalék felett is lehetett.

De a szemétládának *tényleg* nagyon jó segge volt.

Ebben a percben jutott eszembe a beszélgetésünk Robbal a tengerparton és az a bizonyos boríték. Még mindig éreztem a büntudatot, de korántsem olyan keményen, mint régebben. A kezemet nekinyomtam a fafelületnek, lassan eltoltam magam, és bemásztam a hálószobába. A boríték épp a fehéreneműs fiókomban pihent – tudtam, hogy Robnak ez ellen semmi kifogása nem lenne –, mélyen eltemetve a bugyijaim és a zoknijaim között. Hosszú ideig eszembe sem jutott a levél, a gondolatától általában elfogott a szomorúság, de most inkább a várakozás öntött el.

A kezemben tartottam, ahogy elhelyezkedtem az ágy szélén. A papíron még mindig látszottak a jégkrémes ujjaim lenyomatai. Karamellás csokit ettem aznap. Végigsimítottam a nyomát.

Semmi sem volt a borítékon, semmi sem jelezte előre a tartalmát. Felsőhajtottam, majd megnyaltam az ajkamat, mielőtt lassan benyomtam az ujjamat a papír alá, és felszakítottam a ragasztást.

A belsejében egyetlen darab papír volt, és egy adag kártya. A kártyákkal nem is foglalkoztam, kinyitottam inkább a levelet. Eltelt egy pár másodperc, mielőtt sikerült belekezdenem az olvasásba. Valami új dolgot kaptam Robtól, amitől a szívem kicsit még jobban összetört. Láthatatlan ujjak szorították össze a mellkasomat.

Alyssa,

Szeretlek, és tudom, hogy te is szeretsz engem. Örülök, hogy végre készen állsz arra, hogy továbblépj, és végre magaddal is foglalkozol kicsit. Elég jól ismerlek ahhoz, hogy tudjam, nem akarsz majd elég messzire menni. Ne tegyél ilyet! És az Isten szerelmére, ne kezdj azonnal komoly kapcsolatba! Mindig azt éreztem, nem tudtad megismerni saját magad rendesen a kapcsolatunk előtt. Azonnal egy pár lettünk, és szerencsénk volt, hogy működött minden és csodálatos volt.

Mindig azt mondtad, sosem bántad meg, hogy ennyire fiatalon megállapodtál mellettem, de mással még randizni sem voltál. Nem feküdtél le soha senki mással. Elvettem tőled ennek a lehetőségét, és mindig utáltam, hogy ezt sohasem fedezhetted fel. Ezzel a levéllel szeretnék neked esélyt adni arra, hogy kísérletezz. Érezd jól magad! Csavard el a pasik fejét, és egyáltalán ne legyen büntudatod emiatt!

Arra gondoltam, hogy adnék pár tanácsot, hogyan is kezdj bele.

Nem veszel komolyan, értem én.

De mostanság épp rengeteg felesleges időm lett. Amikor nem voltál itthon, belekezdtem egy kis projektbe, amit Alyssa Szexi 30 Napjának kereszteltem el. Kérlek, ne csináld meg egyben a harminc napot, mert féltékeny leszek! Mármint nem igazán. Ha meg tudod csinálni, akkor hajrá. De komolyan, féltékeny leszek.

Mindegy, ha nem is használsz fel egyetlenegy sem ezek közül a kártyák közül, akkor is nagyon vicces volt elképzelnem, hogy megcsinálod őket. Ahogy végiglapozod, és teljesen kiakadsz. Az sem gond, ha változtatsz rajtuk.

Még amikor nem voltál velem, akkor is boldoggá tetél. Na, de abba is hagyom az írást, mielőtt még túl érzélgős leszek. Feküdj le másokkal, és élvezd a szaftos szexet!
Szeretlek, bébi!

Rob

Felnevettem. Annyira tipikus tőle, hogy ilyet tesz. Nem volt nehéz elképzelnem, hogy ilyesmiken gondolkodik, miközben épp a kemoterápián ül. Na jó, ez megmagyarázza, miért ugrottak fel azok a reklámok a laptopján. Le kellett takarítanom a gépét a halála után.

Szexkártyák. Szexkártyákat írt nekem. Ettől még inkább beleszerettem. A legjobb barátom és életem szerelme tanácsokat adott a síron túlról, hogyan szedjek fel pasikat a halála után. Az ötlet kissé furcsa, de mégis aranyos volt. Ez a leírás Robra magára is illett.

Az ujjam megremegett, ahogy átlapozgattam a kártyákat. Könnyek öntötték el a szememet, de nem tudtam abbahagyni a nevetést. Ha még mindig itt lett volna mellettem, akkor a karjába öklöztem volna, hogy ennyire összezavarja a fejemet. Nevetés közben átlapoztam a kártyákat. Nem gondolhatta komolyan, hogy én ezeket meg fogom tenni. Édeshármas. Nyilvános szex. Kikötözés. Szex, miközben vibrátort dugnak fel a fenekembe. Mondjuk, ez még egész érdekesen is hangzott.

Végül visszatértem az első kártyához, hogy közelebből is szemügyre vegyem. A tetejére Rob a *30 Nap Szex* feliratot nyomtatta, alatta közvetlenül a nap száma volt jelölve. Erre az egyest írta, és csak egyetlen szó jelent meg Rob macskakaparásával a kártya közepén. Ez egészen egyszerűnek tűnt, de támadt némi kétségem, hogy belekezdjek-e ebbe az őrült játékba.

Maszturbálj!

Ez olyan dolog volt, amit már rég nem tettem meg. Nem is tudom, hogy a testem emlékezett-e még, hogyan is kell csinálni.

A fény egyre halványodott odakint, itt volt az ideje, hogy hamarosan lefeküdjek aludni. Rob és az új srác helyes kis segge folyamatosan az agyamba tolokodtak. A mellbimbóm megkeményedett, és nekinyomódott a melltartómnak, ahogy hátra dőltem a matracon.

Nem nagy ügy. Ez még csak nem is igazi szex. Nem igazán. Csak maszturbálás. Képes voltam rá. De tényleg.

Néhány másik kártyával Rob egyértelműen túlbecsülte a kalandvágyamat, de ezt az egyet megtehettem érte. Felvettem az Első Nap kártyát, kitettem a többit az éjjeliszekrényemre, majd kimentem a konyhába, hogy valami vacsora után nézzek.

Ez csupán egyetlen dolog. Nem kellett mindet megcsinálnom a pakliból. Basszus, ha ezt kipipálom, akkor már a jó irányba haladok.

Régen imádtam a szexet. Közösen élveztük, felfedeztünk, és mindig nagy örömmel vetettük bele magunkat. Még a gyerekvállalásra nem álltunk készen, de ez nem tántorított el attól, hogy minden egyes percben gyakoroljunk. Minél többet gondoltam rá, annál jobban éreztem, hogy mennyire hiányzik. Hogy elegendem van abból, hogy üresnek és magányosnak érezzem magam.

Meg tudtam tenni.

Otthagytam a tányérokot az asztalon. Elvettem a kártyát, és bementem a fürdőbe. Ha komolyan meg akartam próbálni, akkor jól kellett csinálnom. Ami azt jelentette, hogy fel kellett készülnöm.

A víz végigcsurgott a testemen, az ujjam így könnyedén siklott végig a bőrömön. Nem siettem, és inkább mosdókendőt használtam a szokásos szivacs helyett. A zuhany-

zóban ezelőtt sosem kényeztettem magam, de tudtam, hogy most ezt kell tennem. Ha komolyan akartam venni Rob kártyáját, akkor változásra volt szükségem.

Szóval, nem az ágyat választottam, ahol olyan sok kellemes percet töltöttünk együtt. Miután végeztem a fürdés-sel, letettem a mosdókendőt a tartóra, és elkezdtem a hajam mosni. Mindig imádtam, ha megérintették a fejemet, ha masszírozták a fejbőrömet. Egy időben, ha elmentem a fodráshoz, annyira felizgultam, hogy hazaérve azonnal Robnak estem. Most lassan fürödtem, a körmömet végighúztam a bőrömön egészen addig, amíg bele nem borzongtam. Nem csináltam ilyesmit az elmúlt két évben.

Egy szappanbuborék csusszant végig a nyakamon, és egybemosódott a többivel a mellkasomon. A kezemmel végigsimítottam a szappan habját a mellemen, a mellbimbóim megkeményedtek, ahogy hozzájuk értem. Egyetlen pillanatig nem éreztem semmit, ahogy megérintettem magam. Újra izgatni kezdtem a bimbót, összecsiszpenttettem az érzékeny bőrt a mutató- és hüvelykujjam között.

Nehezen ment, hogy egyszerűen kikapcsoljam az agyam, és hagyjam, hogy a testi vágyaim uralkodjanak felettem. Féltreoltam az érzelmeimet, a magányt, és engedtem, hogy a testem irányítson. Végighúztam a körmömet a mellbimbómon, és érzékeltem, hogy kétszer olyan kemény lett.

Mire egyáltalán felfogtam, egy sóhaj szökött fel belőlem. A puncim lüktetett, és időtlen idők óta először éreztem izgalmat. Istenem olyan régen volt már ilyen! Nem engedtem be semmilyen érzést a haragon és a gyászson kívül. Úgy éreztem, mintha hirtelen kitártam volna egy ablakot, és az erős szél felébresztette volna zsibbadt elmémet.

Utáltam, hogy megint Robnak van igaza.

Megfordultam, és kiöblítettem a sampont a hajamból, majd rátettem a balzsamot. A sűrű folyadék tökéletes volt ahhoz, amire készültem. Háttal álltam a zuhanynak, nekinyomtam az ujjamat a csiklómnak, köröztem a megduzzadt területen, és próbáltam ellazulni az érzéstől.

Kellemes volt.

A másik kezemet a falnak nyomtam, hogy megtámasszam magam, és becsuktam a szemem. A víz a hátamra csurgott, de nem érdekelt. A világ összeszűkült a lábam közötti lüktetésre, ahol még csak Rob járt, és egyre inkább azt éreztem, hogy szükségem van erre. Egyszerű ritmusra váltottam, ami eddig mindig eljuttatott a célhoz. Egy röpké másodpercig működött minden. Egyre nehezebben vettem a levegőt, a testem megremegett. Kéményebben köröztem, és még fel is nyomtam az ujjamat a nedves bejáráthoz. Eszembe jutott, milyen volt, amikor Rob hatolt belém.

De ahogy az arca hirtelen elém ugrott, a vágyam elpárolgott. Egyetlen pillanatra már az orgazmus felé haladtam, aztán a valóság mégis maga alá temetett.

– A picsába! – A homlokomat a falnak nyomtam. Ez nem jött össze. A gondolattól elkezdtem nevetni, aztán meg sírni.

Oké, talán mégsem álltam még készen erre az egészre. Lemostam a hajamról a balzsamot, és elzártam a csapot. A törölköző melegen és szárazon ölelt körbe, ami egy kis vigaszt nyújtott a bukásom után.

2. fejezet

Nikki hívott el a piacra szombat reggel. A nyári levegő melegen cirógatott a korai időpont ellenére is, ezért a hajamat kontyba fogtam. Annyi mindenért szerettem a tesómat, de most kifejezetten azért imádtam, hogy mindig meg tudott nevetetni.

– Ó, hékás, nézd meg ezt! – Felkapott egy akkora uborkát, ami kábé a karom nagyságával vetekedett, és azt lóbálta. – Ezzel embert lehetne ölni. Vagy eltölteni vele egy élvezetes estét! – Az eladóhoz fordult, és a kezébe nyomta a pénzt. – Ez a kicsike az enyém. Helló, édesem, hazavihetlek? Finom élményben lesz részed. – Erre megcsókolta a zöldség hegyét.

– Annyira gusztustalan vagy. – De a gondolat, hogy a nővérem mit is tervez az uborkával azonnal a saját problémámhoz repített. Bár nem akartam követni a példáját, hogy a zöldségeken éljem ki magam.

– Mi a gond? – Öklözött bele a karomba, ahogy haladtunk az egyre gyérülő tömegben. – Eddig velem neveltél, most viszont elszomorodtál.

Szeretném, ha a hugicám jókedvű lenne.

– Jókedvű vagyok. – De ez nem volt igaz.

– Nem, egyáltalán nem vagy az. Nálam ezzel nem érdemes próbálkozni. Azért is tanultam, hogy tudjam, mikor hazudnak az emberek. – Ez volt az árnyoldala annak,

ha az ember nővére pszichológus. Mindig kiszúrta, ha valami nem volt rendben velem.

Belém karolt, és a kávézókhöz vitt. Csak akkor folytatta tovább a csevegést, amikor már a kávé szorongattam a kezemben, és találtunk egy üres asztalt a beszélgetéshez. Nikki megérintette a kézfejemet, aztán lehúzta az itala felét.

– Fogalmam sincs, hogy tudod meginni ennyire forrón.

– Furcsa egy szerzet vagyok – vigyorgott. – Te viszont próbálsz elterelni a figyelmemet. Mi a gond?

A családom egyezsége kötött, hogy többé nem hozzák fel Robot előttem. Csak akkor beszéltek róla, ha én meséltem, ennyi. Nem tudtam, hogy ez azért volt-e, mert nem akartak felzaklatni, vagy egyszerűen nem tudták, mit is mondhatnának.

– Ez egy kicsit furcsa szitu. – Elkezdtem magammal hordani Rob utolsó levelét, mióta kinyitottam a borítékot. Attól, hogy már nem sírtam folyamatosan, kissé mégis furán éreztem magam. Valahogy Rob szavainak közelsége megnyugtató. Nikki nem mondott semmit, amikor elővettem a levelet a táskámból, és átcsúsztattam az asztalon. – Rob írta.

A testvérem szeme elkerekedett.

– És csak most találsz meg?

– Nem igazán. Beszélt nekem erről... még a tengerparton. Azt mondta, hogy akkor nyissam ki, amikor készen állok arra, hogy továbblépjek.

Nikki úgy szerette Robot, mint az öccsét, annak ellenére is, hogy csak két évvel volt nála fiatalabb. Annyira a családunk részévé vált, hogy azzal piszkáltuk, neki kéne megváltoztatnia a nevét Woodra, ahelyett, hogy én változtatnám meg Barrow-ra.

– És te? Készen állsz arra, hogy továbblépj?

Kissé szkeptikusnak hatott a hangja, ami nem igazán lepett meg. Nikki egyszer azt állította, hogy Rob és én adtuk meg számára a reményt, hogy mindenkinek létezik lelki társa, és ő is rátalál majd egyszer a sajátjára. A nővérem most éppen a negyedik férjjelöltjét kereste.

– Sosem fogom elfelejteni. És nem, egyáltalán nem vagyok biztos abban, hogy készen állok bármire is. Bár ez az egész nem a randizásról szól, hanem a szexről.

Nikki felhúzta a szemöldökét, és óvatosan felvette a levelet.

– El kellene olvasnom?

– Szerinted odaadtam volna, ha nem akarom, hogy elolvasd?

– Persze. Perverz vagy. Ó, te jó ég, komolyan szexkártyákat adott neked?

Kitört belőlem a nevetés, ahogy megláttam az arcki-fejzését.

– Azt ugye tudod, hogy szexeltem már? Elég sokszor.

– Fogd be, pfuj! – Óvatosan letette a levelet. – Megkérdezhetem, mi van a kártyákra írva?

– Ha szeretnél életre szóló traumát, akkor persze. – Jól éreztem magam, beszéltem erről az egészeztől, és nem sírtam el magam. – Nem akarok még randizásba kezdeni, de...

– De... – Nikki újra megszorította a kezem. – De már készen állsz másra. Tudod, Robnak igaza van. Tényleg szórakoznod kéne egy kicsit. A szexnek nem kell a szerelemről szólnia. Szólhat arról is, hogy szeretnél érezni valamit. Szeretnéd, ha megérintenének. Hogy az a sok boldogsághormon felszabaduljon az agyadban, és kioltsa a gyilkos indulatokat.

– Már te is rég csináltad, mi? – Vigyorogtam rá, mire kinyújtotta a nyelvét. – Tudom. Igazad van, és Robnak is igaza van. Csak nem tudok másra gondolni, mint arra,

hogy baromi béna leszek a szexben. Azt tudtam, hogy ő mit szeret. Ő ismerte a testemet, és nagyon jól tudta, mi jó nekem. Együtt éreztünk rá mindenre egymással kapcsolatban. Nem tudom elképzelni, hogy keressek egy új embert, és mindent előlről kezdjek.

Azt hiszem, ez volt az összes gondom eredője. Talán más lett volna ez az egész, ha Rob előtt randiztam volna már. Ha szexeltem volna mással is. De nem így történt. Az életem a feje tetejére fordult. Választhattam a magányt, hogy továbbra is a múltban maradjak, vagy megpróbálhattam teljesíteni Rob kívánságát, és kilépni a nagyvilágba teljesen egyedül.

Bármennyire is hűséges akartam maradni hozzá, nem tagadhattam tovább, hogy mennyire magányosnak érzem magam.

– Tudod, mit? Szerintem követned kéne, amit mond. – Nikki hátradőlt, és végignézett az elhaladó tömegen. – Már mint te és Rob tökéletesek voltatok együtt. És abban teljesen igaza van, hogy nem kéne azonnal beleugranod egy kapcsolatba. Szórakozhatunk. Elmehetünk szórakozóhelyekre, befizethetünk egyedülállóknak való hajóutakra, bármit megtehetünk, ami segíthet azon, hogy találjunk pár szexi pasit. Azon abszolút nem aggódnék, hogy nem fogod tudni, mit is akarnak. A legtöbb ilyen pasi unalomig ismételné, hogy mit is akar.

Rob persze, nem. Ő nagyon csendes volt az ágyban az egész házasságunk alatt.

– Az első kártyát nagyon egyszerű teljesíteni, de még azt sem sikerült megoldanom.

– Mi van ráírva?

Basszus, nem igazán akartam ezt a beszélgetést ennyire nyilvános helyen megejteni. Mély levegőt vettem, és félresöpörtem a zavaromat.

– Azt írta, hogy maszturbáljak.

– Most ezzel azt akarod mondani, hogy azt sem csináld? – pislogott Nikki.

– Nem. A szex nem igazán volt nálam téma mostanában.

– Persze, tudom... de ez most komoly?

A szememet forgattam.

– Tudom, hogy nehéz elhinni, de én nem gondolok folyamatosan a szexre. – Az antidepresszánsok, amit Rob halála után szedtem, szintén nem segítettek az ügyön. Most, hogy abbahagytam őket, a szex gondolata legalább egy kicsit vonzónak tűnt.

– Basszus. – Rázta meg a fejét. – Én a helyedben már megkattantam volna. – Hozzám vágta a szatyornyit. – Azt hiszem, neked sokkal nagyobb szükséged van erre, mint nekem.

– Ne legyél ekkora seggfej, én biztos nem fogom uborkával csinálni. – Vagyis ebből maximum uborkasalátát csinálnék, semmi mást.

– És van valami más segédeszközöd? Egy rendes vibrátor és némi pornó?

Tudtam, hogy az arcom ég. Gyűlöltem, hogy azonnal mindentől elpirultam.

– Azt hiszem, van valami az éjjeliszekrényem fiókjában.

Nikki elvigyorodott, és közelebb hajolt.

– El kellene mennünk a szexshopba. Még ha van is valamid otthon, nem árt, ha új életet kezdesz. Szükséged lenne új játékokra, amik csak a tied. És síkosítóra. Meg pár egyéb dologra. – Felugrott, és összeszedte a holmikat. – Menjünk!

– Nem.

– Most, Alyssa!

– Nem.

– Hallgatnod kell a testvéredre. Szükséged van erre.

– Én nem fogok...

– Dehogynem. – Már talpon is voltam, mielőtt még felfoghattam volna, mi is történik. Nikki rángatott maga után, csak egyetlen pillanatra torpant meg, hogy szót váltson egy párral, akik kisgyerekekkel érkeztek. – Mi épp indulunk, szabad az asztal.

– Ki nem állhatlak. – De hazudtam. Valójában először éreztem azt, hogy én irányíthatok. Hogy Nikki segítségével képes leszek megtenni az első lépést az új életem felé.

Úgy tűnt, lesz pár vibrátorom a jövőben. De uborka egy sem.

3. fejezet

Szeretném azt mondani, hogy lazán viselkedtem a szexboltban, de ez hazugság lenne. Az arcom folyamatosan égett, ahogy végigbotladoztam a polcok és a hatalmas kosarakba halmozott áruk előtt.

Ha ilyesmire volt szükségünk a múltban, akkor mindig Rob ment el vásárolni. Egyedül. Én túl szégyenlős voltam, hogy vele menjek. Vagyis ez nem is igazán fejezi ki, mit éreztem. Attól rettegtem, hogy összefutok valakivel, akit ismerek. Most komolyan, hogyan is magyarázná meg az ember a munkatársának, hogy miért is keres análdildót? Vagy egy felcsatolható? Na, nem mintha használtunk volna ilyesmit. De ennek a beszélgetésnek a lehetősége is elég volt ahhoz, hogy távol tartson az ilyen helyektől.

De már nem küldhettem mást a boltba.

Nikki végigröhögte az egész kiruccanást, perverz örömet lelt abban, hogy szilikon péniszeket nyomjon az arcomba. Ő mindig sokkal magabiztosabb volt nálam, már gyerekkorunkban is. Ez az igencsak idegesítő tulajdonságai közé tartozott.

Nikki a kezembe nyomott egy akkora farkat, ami egész egyszerűen lehetetlen, hogy beleférjen egy emberi testbe.

– Azt hiszem, megtaláltam, mire is van szükséged.

Egy idősebb férfi fordult be a sarkon, és sétált le a sorok között, miközben én a hatalmas dákót fogdostam. Egy pillanatra találkozott az idegennel a tekintetünk, aztán a szeme a tárgyra siklott a kezemben. Elvigyorodott.

Ledobtam a dildót, és a fejemet azonnal az előttem álló polc felé kaptam. Vibrátorok. *Igen, ez nagyon jónak tűnik.* A csomagolás szerint *új, többirányú vibrációs mintázatokat tud.* Igen, ez jó lesz. Megfordultam, és azonnal a kasszához rohantam. Nikki felnevetett, és követett.

– Akkora nyuszi vagy!

– Fogd be!

– Lehet, hogy ez nem is jó.

Egyáltalán nem vágytam arra, hogy a nővérem vibrátoroktatást is tartson.

– Jó lesz. – Meg sem álltam egészen addig, amíg el nem értem a pultot.

– Ennyi lenne? – Az eladó fiatal lány volt, aki nem tűnt elég idősnek ahhoz, hogy egyáltalán itt dolgozzon. Barna haját szoros kontyba fogta, a sminkje tökéletesnek hatott. Elmosolyodott, és leolvasta a vibrátor vonalkódját, közben észre sem vette, hogy ez életem legkínosabb pillanata.

– Van törzsvásárlói kártyád?

– Igen és nincs. – Abban a pillanatban azt akartam, hogy elnyeljen a föld.

Nikki ledobott még pár holmit a pultra.

– Ezeket is elviszi. Ó, és ezt is. – Egy DVD-t dobott a kupac tetejére. – Jó film.

A lány felvette, és kikerekedett a szeme.

– Ó, ezt imádom! Egy kicsit alacsony költségvetésű, de a szex tényleg szuper benne.

Nikki a lehető legfurább hangot adta ki, amit talán a doromboláshoz hasonlítanék leginkább.

– A kalóz. És hogy mit tett a kampó helyére.

– Na, ja. Őrülten szexi – csettintett a lány a nyelvével.
– Imádni fogod!

Igen, bizonyára meghaltam, és a pokolba kerültem.

– Köszönöm. – Nikkire néztem, aki szélesen vigyorgott. – Ennyi lenne.

Megpillantottam egy tubus bizsergető síkosítót is a halomban, mielőtt még a csaj kezébe nyomtam volna a bankkártyámat. Kétkedtem abban, hogy bármit is visszahozhatnék ebből, ezért csak reménykedhettem, hogy Nikki nem cseszett ki velem. Szó szerint.

Most, hogy hivatalosan is túléltem a szexshop-próbát, újabb elképesztő kihívással néztem szembe. Újra kellett tanulnom egy egyébként egyszerű dolgot. Az ajtó előtt állva kutakodtam a kulcsom után, a táskám meg tele volt szexjátékokkal, miközben csomó más dolgot szorongattam a hónom alatt. Alig vártam, hogy végignyúljak az ágyamon egy kicsit, és aludjak egyet.

– Helló, segíthetek valamiben?

Annyira összereztem a határozott férfihang hallatán a hátam mögött, hogy a kulcs is kiesett a kezemből. Megfordulva szembekerültem Mr. Jó Seggel. A tegnapi gyors pillantás helyett most megnézhettem magamnak teljes tökéletességében. Magas volt, futókhöz illő testalkattal, élénk barna szemmel, és szépre vágott fekete hajjal. Ahogy közelebb lépett, megcsapott az aftershave és némi feketekávé illata. Vágy támadt fel a hasam alján, a puncim megérezte a közelségét. Ő volt egyértelműen a legvonzóbb férfi, aki valaha ennyire közel került hozzám.

Basszus, ettől most rossz feleség lennék? *Sajnálom, Rob.*

– Nem akartalak megijeszteni. – Lenyúlt, és felvette a kulcsomat. – Csak láttalak tegnap, amikor beköltöztem, és köszönni szerettem volna. Nem igazán volt még lehetőségem megismerni a szomszédokat.

– Semmi gond. Csak... furcsa napom volt. – Megigazítottam a táskát a hónom alatt, és magamban imádkoztam, hogy a pasi ne vegye észre rajta a szexshop logóját. – Alyssa Barrow vagyok.

– Harrison Kemp – vigyorodott el. – Az anyukám hatalmas *Star Wars* rajongó volt.

– Csúcs. – Megfordultam, végre sikerült megtalálnom a megfelelő kulcsot, hogy a helyére csúsztassam. De ez sem segített azon, hogy kiszálljon a testemből a feszültség. Nehezen vettem a levegőt úgy, hogy tudtam, ennyire közel áll hozzám. – Milyen az új lakásod? Sikerült berendezkedned?

A levegő sokkal hűvösebb volt idebent a kintihez képest, és a vékony pólóm meg a csipkemelltartóm nem igazán takarták el kemény mellbimbómat. Csodás, használhatnám a szatyrot, hogy eltakarjam a bizonyítékot, de akkor meg felfedném, miket is vettem. Vagy inkább nem teszek semmit, és hagyom, hogy a mellem felhívja magára a figyelmet.

Jaj, basszus! Elhatároztam, hogy próbálok Nikki nyomdokaiba lépni, és nem törődni azzal, mit is gondol Harrison, még akkor sem, ha ennyire kínos a helyzet.

– Még mindig tele vagyok dobozokkal. Régóta tudom, hogy nagyon pocsék vagyok a kipakolásban. Ha szerencsém van, a szerződéselem lejártáig sikerül mindent a helyére tennem, aztán pakolhatok újra össze. – Felvette a ritmusomat, a tekintete csak egy pillanatra siklott lefelé, majd újra felnézett rám.

Kihúztam magam, továbbra is Harrison oldalán sétáltam a lakásaink felé.

– Ez tuti, hogy örületbe kergetne. A férjem sokszor tartotta dobozokban a holmiját, és halálra idegesített vele. – Megtorpantam, és mély levegőt vettem. – Vagyis... a néhai férjem.

Harrison összehúzta a szemét.

– Részvétem.

– Köszönöm. – Rengeteg emberrel beszéltem már Robról, de nem éreztem helyesnek, hogy Harrisonnal is róla dumálgassak. – Na, itt is vagyunk. A régi ebédlőrészben tartunk lakógyűlést havonta egyszer. Pár nap múlva lesz. Ott találkozunk, ha máskor nem futnánk össze.

– Én tuti ki-be fogok járkalni a következő pár napban. Folyton vásárolnom kell valamit. Biztosan valamelyik dobozban vannak azok a holmik is, de gondolhatod, milyen a helyzet. Örülök, hogy megismerkedtünk, Alyssa – mosolyodott el, de nem időzött tovább az ajtómnál. – Legyen szép estéd!

A lakásom belső terének levegőjét megtöltötte az illatosítóm aromája. Nem tudtam eldönteni, hogy nevetni vagy hányni van-e épp kedvem. Egy szexi, édes pasi dumált velem, miközben szexjátékokkal volt megtömve a táskám, amikkel terveztem összebújni.

Csak egy átlagos péntek.

Egyetlen pozitívuma is volt annak, hogy összefutottam Harrisonnal: előtött az adrenalin. Nagyon reméltem, hogy ez segít, hogy még jobban felizguljak, és sikeresen megoldjam az Első Napi feladatomat. Ha valaha is tovább akartam lépni, akkor túl kellett jutnom a bűntudaton. Engedélyt kellett adnom magamnak, hogy új dolgokat fedezzek fel, hogy új érzelmeket éljek át. Meg kellett oldanom az első feladatot.

Idióta első kártya!

Nem bajlódtam azzal, hogy eljussak a hálóig, ehelyett a dohányzóasztalra borítottam a vásárlás tartalmát. Két tubus síkosító – az egyik bizsergető, a másik normál –, egy szilikondildó, egy DVD, egy doboznyi vibráló... tojás?

– Basszus, Nikki. – A halomnyi cucc alatt megbújít az egyetlen dolog, amit én választottam a nagy sietségben. A dobozban egy kék, fémes felületű vibrátor csillogott.

Volt már vibrátorom, amikor Rob és én összejöttünk, de nem hasonlított ehhez. Ez vastag és hosszú volt, íves, hogy pont a G-pontot stimulálja. Ezzel garantálva, hogy sikítani fogok, és csillagok gyúlnak majd előttem. Behunytam a szemem, kiürítettem mindent a fejemből. Ez igazán nehezen ment, hiszen rengeteg érzélem hullámzott bennem. Félretoltam őket, és felkészültem. Szükségem volt erre, tartoztam magamnak ennyivel.

Itt az idő, hogy elinduljak az úton.

A dobozt oldalra fordítottam, felálltam, és levettem a pólómat, a nadrágomat és a zoknimat. A bugyim és a melltartóm nem illett össze, nem mintha igazán foglalkoztatott volna ez mostanság. Inkább a kényelem, mint a kinézet alapján választottam őket. Oldalra dobtam a szennyes ruháimat, felvettem a DVD-t, és a lejátszóhoz léptem. Már régebben is néztem pornót, de egyáltalán nem sűrűn. Azt is tudtam, hogy Robnak is volt pár filmje a számítógépén, amit akkor nézett, ha kanos volt, én meg túl fáradt vagy érzékeny ahhoz, hogy kisegítsem. A mai napig nem is gondoltam ezt szükségesnek a szexuális életemhez.

A DVD dobozán feltüntették, hogy ez valamelyik mozisiker átdolgozása. Nikki biztosított róla, hogy nőknek is élvezhető kis mozi, és tutira szeretni fogom. Halvány fogalmam sem volt, mi a különbség a nőknek és férfiaknak szóló pornó között. Szóval, meg kellett bíznom benne.

Betettem a lemezt a lejátszóba, majd megragadtam a vibrátor dobozát, aztán kerestem hozzá egy ollót a konyhában, hogy felbontsam. Eltartott pár percig, amíg kiszabadítottam a börtönéből a szerkezetet, és megtöröl-

gettem, hogy használatra készen álljon. Mire visszatértem a nappaliba, már elindult a film.

Kalózok. Szexi kalózok töltötték meg a képernyőt. Éppen meztelenre vetkőztek.

Oké, ez ellen nem volt kifogásom.

Letettem a vibrátort magam mellé a kanapéra, és inkább a filmre figyeltem. Egy férfi éppen térdre borult a kalózkirálynő előtt, és elkezdte végigcsókolni a testét. A nő elismerő hangokat hallatott, lágy nyögéseket, amelyeket néha egy-egy hatalmas lélegzetvétel szakított meg. A lábamat a dohányzóasztalra tettem, és széttártam. Ugyan elhatároztam, hogy élvezni fogom a dolgokat, de nem akartam semmit sem elsietni. Nem kellett rohannom sehová. Senkit sem kellett magam elé helyeznem. Csak én voltam, a testem és a két szexi kalóz. Ha csak annyit akartam tenni, hogy végignézem a filmet, az is rendben volt. Vagy akár gyorsan is végezhettem ezzel az egészszel, és haladhattam tovább a feladataimmal. Lehettem önző, nem kellett aggódnom semmi másért.

Szuper.

Egy egész szexjelenet lezajlott, de én nem nyúltam magamhoz. A mellbimbóim megkeményedtek a melltartóm szövete alatt. A puncim nedvesen tapadt a bugyimhoz, ahogy egyre jobban felizgultam. Története is volt a pornófilmnek, ezért engedtem, hogy elsodorjanak az események. A következő alkalommal a hősünk készen állt arra, hogy meghódítsa a hősnőt, én meg úgy döntöttem, eljött az idő.

Megnyugtatott a vibrátor súlya a kezemben. Elhatároztam, hogy megpróbálom lemásolni a főszereplő tetteit a játékkal. Le sem vettem a szemem a képernyőről, úgy csúsztattam végig a vibrátort az arcomon és az ajkamon, miközben a kalóz végigsimította a farkával a nő arcát. A nő kinyitotta a száját, megnyalta a kemény hím-

vesszót, mire én is belenyomtam a hideg fémet a számba. Megnyaltam a hegyét, összereztem a fémes íztől. Keményen szívtam, végignyaltam az egészet, majd újra végigcsúsztattam a hegyét az ajkamon, miközben a férfi kalózt képzeltem magam elé.

– Muszáj megkóstolnom a zamatos bimbód. – A borzalmas sortól akár fel is nevettem volna, ehelyett viszont kapkodtam a levegőt, a puncim már lüktetett. Volt valami vággyal keveredő keménység a színész hangjában, ami felébresztett belülről.

A képernyőn a hős lenyomta a szőnyegre a hősnök a tűz előtt. Letépte az ingét, feltárva a mellét, mire a nő háta megfeszült. Követtem őket, lehúztam a melltartómat anélkül, hogy kikapcsoltam volna. A mellem előretüremkedett, a mellbimbóm megkeményedett, érzékennyé vált. Ahogy a hős végigcsókolta a lány nyakát és mellkasát, én végighúztam rajta a még mindig nedves vibrátort, köröztem a kemény mellbimbóm körül, majd áttértem a másikra.

A testem remegni kezdett, tudtam, hogy már nem bírom sokáig. Évezredek teltek el azóta, hogy kicsit kienyedtem a fáradt gőzt szexuális téren. És most, hogy rátértem erre az ösvényre, képtelen voltam leállni. Szerencsére a kalóz nem váratott sokáig.

Levetköztette szerelmét, mire én is levettem a bugyimat, ami már lucskos lett az izgalmamtól, áradt belőle a felajzottságom pézsmaillata. Ledobtam a padlóra, és széttártam a lábam. Kissé ideges voltam attól, hogy magamba nyomjam a vibrátort, és bekapcsoljam. Tudtam, ha megteszem, akkor nem fog sokáig tartani ez az egész. Ehelyett inkább lassan végighúztam a hasamon, a dobomon köröztem, mielőtt még nekinyomtam volna a szerkezetet a csiklómnak.

Ha be lett volna kapcsolva a vibrátor, bizonyára azonnal elmegyek. Ehelyett tovább haladtam, belenyomtam a nyílásomba a csúcsát, mire azonnal megéreztem a kellemes feszülést odalent az izmaimnál. A filmes kalóz még nem állt teljesen készen, hogy magáévá tegye szerelmét, de én már nem tudtam tovább várni. Szabad kezemmel lefelé nyúltam, és bekapcsoltam a vibrátort.

Kapkodtam a levegőt, ahogy életre keltett az érzés. Attól tartottam, hogy azonnal elmegyek, de beletelt pár pillanatba, hogy hozzászokjak a dologhoz. Aztán végül sikerült belelazulnom az élménybe, kiélveztem az egészet rohanás nélkül. Ki-be húztam a vibrátort, izgattam és köröztem a bejáratom körül újra és újra. Egy pár perccel később még erősebbre kapcsoltam a vibrátort, növeltem az intenzitást.

A testem imádta.

– Dugj meg keményen. Tegyéél magadévá! – A hősnő már négykézlábra ereszkedett, a hátsója betöltötte a képernyőt, a melle szabadon himbálódzott. Igazán szép melle volt. Hatalmas, nagy mellbimbókkal, amik hetykén várták, hogy valaki bekapja őket... várjunk csak, eddig sose figyeltem a cicikre! *Kit érdekel? Csak élvezd!*

Miközben tovább dugtam magam, áthúztam az ujjamat a mellbimbómon. Az érzés elárasztott, elhomályosította a vibrátor erejét a puncimban. De folytattam, beálltam egy ritmusra, ki-be nyomkodtam a fémet a lélegzetem ritmusára. A mellem egyre jobban reagált, minden egyes mozdulatra növekedett az érzékenysége.

Annyira közel jártam, hogy a combom izmai kontrollálhatatlanul rángatóztak. Izzadság ütött ki a mellem között, és a hátam közepén. Mindkét kalóz hangoosan nyögött, ahogy a pasi kutyapózban dugta a hősnőt. A bőrük kivörösödött, csodaszépnek hatottak.

Az orgazmusom ott táncolt előttem, csak előre kellett nyúlnom, és elvennem. Tudtam, hogy mit kell tennem, de nem akartam, hogy vége legyen az élvezetnek. Majd legközelebb még többet kényeztettem magam, de most el kellett mennem.

Kihúztam a vibrátort a puncimból, nedves csúcsát a csiklómnak nyomtam, miközben keményen megcsíp-tem a mellbimbómat. Egy nagy lélegzet, kettő, és össze-szorítottam a szemem.

A testem minden egyes sejtje felszabadult az élvezet-től. A robbanás olyan volt, mintha kívül-belül átszakí-totta volna a testem, elsöpörte a csendet, a magányt, he-lyette fénnel töltött meg. Felordítottam, a hátam úgy megfeszült, hogy a fenekem lecsúszott a kanapéról. Nem hallottam semmit, elhomályosodott a látásom, ahogy lé-legzet után kapkodva omlottam össze.

Nem igazán volt még velem olyan, hogy elájultam volna szex után. Féltreértés ne essék, Robbal nagyon jókat szexeltünk az évek során, de ez...

Istenem, nincsenek rá szavak, mennyire csodálatos volt ez az egész! Végre megtettem, félresöpörtem min-dent, és visszaszereztem azt, ami jogosan hozzám tar-tozott. Rob teljesen odáig lenne. Basszus, én meg szinte extázisban voltam! Nevetni akartam, meztelen győzelmi táncot járni a lakásomban. Meg akartam nézni a film töb-bi részét, hátha újra tudom kezdeni. Persze, csak miután összeszedtem az erőmet, mert hirtelen nagyon álmos let-tem.

Felültem, próbáltam összeszedni magam, és újra meg-mozdulni, amikor felfogtam, hogy valaki hangosan veri az ajtómat.

Basszus, valaki az ajtómat előtt állt. És beszélni akar ve-lem, *a pokolba, nem igaz!*

– Csessze meg! – Megragadtam a bugyim, a pólóm, és kinyomtam a DVD-lejátszót. – Egy perc!

Felrángattam a rövidnadrágomat, nem is szenvedtem azzal, hogy begomboljam, ehelyett kilestem a kukucskálon. Harrison állt az ajtó előtt.

Nem hiszem el!

Ahhoz már egyértelműen túl késő volt, hogy úgy tegyek, mintha nem lennék itthon, és időm sem maradt, hogy belenézzek a tükörbe, és ellenőrizsem, hogy lát-szik-e a fejemen, hogy szexeltem. A szívem, ami nemrég még zakatolt az orgazmus miatt, most újra a torkomban dobogott. Mélyebb levegőt vettem, beletúrtam a hajamba, majd kissé kinyitottam az ajtót.

– Helló – erőltettem mosolyt az arcomra. Csak *legyél természetes!* – Mi a helyzet?

Az elbűvölő mosoly helyett most Harrison a homlokát ráncolta, és egész teste megfeszült.

– Minden rendben van? Éppen eljöttem az ajtód előtt, amikor sikoltást hallottam. Megesküdnék rá, hogy tőled jött.

Nem kellett hozzá tükör, hogy tudjam, paprikavörös lettem. Igen, készen álltam arra, hogy itt helyben meghaljak.

– Ó, igen. Köszönöm, minden rendben van.

– Tudom, hogy egyedül élsz, és aggódtam, hogy történt veled valami. Hogy valaki betört. – Pár másodpercig bámult rám, és kétség sem fért hozzá, mit látott. Elvörösödött arcot, kócos haját, gyorsan felkapott ruházatot.

Harrison szeme szélesre nyílt, az ajka elvált. *És abban a percben felfogta, mi is történt.* Szóval, most már örökre én leszek a lány, aki olyan hangosan maszturbált, hogy mindenki hallotta. Csodálatos. *Azon gondolkoztam, túl késő, hogy elmeneküljek?*

– Szóval, minden rendben van. – A kezemet a torokomra nyomtam. A bőröm túl forrónak hatott. – Ööö... ez így elég kínos.

– Bocsánat. – Egyáltalán nem tűnt úgy, mint aki sajnálja, inkább kíváncsian méregetett. – A hálóban voltál? Csak tudni szeretném, hogy ennyire rossz-e a szigetelés ebben a házban.

– Nem! – Istenem, most már tényleg el akartam sülyedni. – A szigetelés teljesen jó szokott lenni, nem kell aggódnod.

Soha többé nem fogok maszturbálni.

– Most miattam érzed magad kínosan? – Még mindig nem úgy tűnt, mint aki annyira sajnálná. Sőt, szinte biztos voltam benne, hogy valahol még élvezi is a helyzetet.

– Nem, dehogy. Talán egy kicsit. – Bár megnyílna alattam a föld, és elnyelne egyben. Kérlek! – Hm... egy ideje számomra... Halott férj meg ilyenek. Szóval, igen, minden oké. Azt hiszem, megyek is. Azért köszi, hogy felém néztél.

Harrison nem mondott semmit, ahogy becsuktam előtte az ajtót, de meg mertem volna esküdni, hogy vi-gyorgott, amikor utoljára pillantottam felé.

Az életem egyértelműen nem abba az irányba haladt, amerre én szerettem volna.